

IV. GRZESZYMY I POWRACAMY – PRZYMIJ MNIE, PANIE

27. Pan Jezus naucza o miłosiernym Ojcu

Cele katechetyczne – wymagania ogólne:

- Pogłębienie prawdy o tym, że wszyscy jesteśmy grzeszni, ale Bóg chce nam przebaczać;
- Kształtowanie postawy właściwej oceny samego siebie, pokuty, nawrócenia, umiejętności pracy nad sobą.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe:

- Uczeń zna i umie opowiadać przypowieść o miłosiernym Ojcu;
- Rozumie, że najważniejszym przymiotem Boga jest miłosierdzie, że Bóg czeka na powrót człowieka;
- Potrafi zobaczyć swoje słabe strony i złe postępowanie;
- Stara się naprawiać zło, przeproszać ludzi i Boga, powracać;
- Dziękuje za miłość Bożą.

Pojęcia, postaci:

Miłosierdzie Boże, nawrócenie, sprawiedliwość, przebaczenie.

Wartości:

miłość, zaufanie, wdzięczność.

Propozycja realizacji:

1. Pogadanka: *Codienne życie dostarcza nam wielu okazji do refleksji. Pamiętam, jak w dzieciństwie mama opowiadała mi historie z życia osób, z którymi pracowała, a to ktoś ciężko zachorował i miał operację, a to komuś nagle zmarła matka, a potem okazało się, że to nie był wypadek, a to czyjaś córka wpadła w anoreksję albo depresję, inni znów nie mogli się porozumieć z rodzeństwem itd. Lubiłam słuchać tych historii, wywoływały we mnie współczucie, myślę, że rodziły wrażliwość, a także modlitwę w intencji tych osób. Podobnie jest w sprawach wiary. Pan*

Jezus często opowiadał ludziom historie wzięte z życia, prawdopodobnie po to, aby nauczyć ich czegoś więcej o Bogu. Tak było np. z przypowieścią o miłosiernym ojcu.

2. Odczytanie przypowieści Łk 15, 11–31, omówienie jej i utrwalenie. Zachęta, żeby dzieci powtórzyły ją własnymi słowami. Nawiązać do reprodukcji obrazu Rembrandta zamieszczonej w podręczniku.

3. Można wykorzystać zabawę słowno-ruchową³.

4. Wykonanie ćw. 1 i 2 z podręcznika.

5. Wyjaśnienie sensu przypowieści, pogłębienie jej rozumienia. Skupienie uwagi dzieci na tym, jaki był ojciec syna marnotrawnego, jaki jest Bóg, co to znaczy, że Bóg jest miłosierny, jaki to ma związek z nawróceniem, co nam pomaga uznać, że warto powrócić do Ojca, do Boga.

6. Wykonanie ćw. 3. Wytlumaczenie, że Bóg czeka i chce powrotu każdego z nas.

7. Wspólna modlitwa przebłagalna, *Akt żalu*, formuła *Spowiedzi powszechnej* wypowiedziana na Mszy św. Zwrócenie uwagi na to, że modlitwy wstawiennicze są bardzo potrzebne każdemu z nas. Trzeba modlić się za innych, a nie porównywać się z nimi i oceniać ich złe postępowanie.

8. Wysłuchanie piosenki: *Pustą samotną drogą* albo *Pewnej nocy łzy z oczu mych*.

9. W chwili ciszy zachęcenie dzieci do zastanowienia się, w czym są marnotrawnymi synami, przeproszenia z ufnością za to Pana Boga. Podkreślenie, że Boże Miłosierdzie to najważniejszy Boży przymiot. Zachęcenie dzieci do zaufania Bogu i wdzięczności Mu za to, że ciągle na nas czeka i chce nam przebaczać.

³ P. Mathson, *Rok liturgiczny dzieci*, s. 84 i dalsze.